

[Føged.]

være i stand til at vurdere de nyankomne og selv træffe de fornødne dispositioner med henblik på, om det er nødvendigt med en undersøgelse af en læge.

Da jeg for få dage siden modtog årsberetning fra optagelseshjemmet Møltrup, så jeg, at der dér har været ca. 40 personer daglig året rundt, altså gennemsnitligt, eller ca. 15 000, når man summerer det op for hele året, og at lægeregningen for det år var siger og skriver 41 kr. Da jeg tillige har nøje kendskab til hjemmets daglige drift, må jeg måske nok tilføje, at de stedlige læger har aflagt flere besøg, end de 41 kr. lader formode, men også disse læger har så meget tilovers for arbejdet, hjemmene og mændene, at de yder en frivillig personlig indsats, hvilket også medvirker til yderligere tryghed for de personer, der kommer på hjemmet. Jeg tror, det er en gavnlig islet, hvis også lægerne på denne måde kan inddrages.

Jeg vil gerne takke den højtærede minister specielt for § 41, der omhandler anerkendte arbejdskolonier. Det ville eventuelt have været det bedste, om problemer i stigende grad kunne løses af disse hjem, men vi erkender, at der skal mere til, og vi vil medvirke til en rimelig løsning.

Vedrørende lovforslagets økonomiske rækkevidde kan det formodentlig ikke blive væsentlig anderledes, end det er i øjeblikket, og forslaget om, at staten og den mellemkommunale refusion overtager de væsentligste udgifter, kan vi tiltræde. Der har været for mange mærkelige situationer, hvor den enkelte kommune ikke har villet overtage noget ansvar for en tidligere borger, og det håber jeg vi kan komme ud over i fremtiden. Det er, som om kommunerne skubber borgerne fra sig over i en nabokommune, som så igen skubber dem over til en tredje kommune. Jeg kunne give eksempler på netop sådanne tilfælde. Måske skulle vi i den anledning se lidt nærmere på reglerne om den enkelte borgers tilhørsforhold til kommunerne. Det må være en

almindelig menneskeret, at dog én kommune vil anerkende en person som borger, så vi ikke får, vi kan kalde dem statsløse mennesker gående imellem os.

Det forslag, der går ud på, at personer under 25 år kan hjemsendes til kommunen og få rejsehjælp hertil, må vi vel også se lidt nærmere på. Hvis man ved at yde rejsehjælp også til ældre personer kan gøre det muligt for sådanne at opnå en væsentlig hjælp alene ved omplaceringen, bør der vel ske en udvidelse af reglen ud over de 25 år.

Det var nogle af de problemer, som jeg håber vi kan få oplysning om i udvalget. I øvrigt kan vi tiltræde lovforslaget.

Asger Jensen: Man kan vist fra alle sider være enig om, at tiden er løbet fra den gamle form for tvangsarbejdsanstalter. Disse fængselslignende arbejdsanstalter er ingen pryd for vort samfund, men det er vel nok nødvendigt som foreslået i lovforslaget, at der oprettes lukkede afdelinger ved enkelteanstalter. Man kan dog have sine tvivl om, hvorvidt psykiatere og psykologer er i stand til at yde nogen indflydelse på det pågældende klientel, men det må måske også her siges, at det er et forsøg værd. Hvis blot enkelte af disse personer kan bringes tilbage til normalt samfundsliv, er det vel værd at ofre noget på det. Det er formodentlig tanken, at der skal være færreanstalter i fremtiden, i hvert fald færre med en så kvalificeret medhjælp, og det kræver formodentlig, at der skal sættes ind med et arbejde for at få koordineret kræfterne, og vi kan måske også høre om enten her eller i et udvalg, hvordan man har tænkt at dette skulle gribes an.

Den foreslåede form for betaling af driftsudgifterne ved anstalterne forekommer mig at være både rimelig og rationel. Man undgår en større korrespondance med de enkelte kommuner om de regnskabsmæssige problemer, idet statskassen med $\frac{3}{10}$ og det mellemkommunale refusionsforbund med $\frac{7}{10}$ refunderer anstalternes underskud med